

POSTANOWIENIE

25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa D. Z., J. G., A. S., E. B., M. K., P.R., K. A., W. W., J. M., P. C., A. N., A. P., G. K., J. K., G. H., A. M., D. K., J. S., A. S., J. G., J. L., R. C., J. S., J. J., H. W., Z. Ś., W. W., J. M., J. M.1, J. B., S. T., K. F., K. K., J. K., M. K., W. G. przeciwko P. S.A. w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej E. B., skargi kasacyjnej D. Z., skargi kasacyjnej J. G., skargi kasacyjnej A. S., skargi kasacyjnej M. K., skargi kasacyjnej P. R., skargi kasacyjnej W. G.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie V Wydział Cywilny z 3 grudnia 2019 r., V ACa 128/18,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powoda D. Z. do rozpoznania;**
- 2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej J. G. i W. G. – następców prawnych powoda M. G. – do rozpoznania;**
- 3. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powódki A. S. do rozpoznania;**
- 4. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powódki E. B. do rozpoznania;**
- 5. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powódki M. K. do rozpoznania;**
- 6. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powoda P. R. do rozpoznania;**

7. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania;

8. odstępuje od obciążenia powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 4 października 2017 r., m.in. oddalając w całości powództwa D. Z., M. G. (obecnie następców prawnych J. G. i W. G.), A. S., M. K. i E. B. oraz oddalając apelację powoda P. R.. Tym samym wyrokiem Sąd Apelacyjny oddalił częściowo apelację pozwanej P. S.A. z siedzibą w W..

Ww. powodowie oraz pozwana – każdy z osobna – złożyli do Sądu Najwyższego skargi kasacyjne.

Każdy ze skarżących powodów uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, wynikającą z błędnego przyjęcia przez Sąd odwoławczy, że zobowiązanie do uregulowania stanu prawnego nieruchomości oraz złożenia oferty wykupu lokalu wraz z bonifikatą zostało zaciągnięte wobec pracowników oraz emerytowanych pracowników spółki E. S.A. W ocenie skarżących zobowiązanie to dotyczyło najemców lokali położonych w przedmiotowej nieruchomości, wskazanych w Regulaminie w sprawie zasad i trybu sprzedaży mieszkań przez E. S.A., a w konsekwencji ich samych lub ich poprzedników prawnych o statusie najemcy.

Natomiast we wniosku o przyjęcie do rozpoznania sformułowanym przez pozwaną przedstawiono następujące zagadnienia prawne:

1. jakie są przesłanki różnicujące pojęcie szkody w postaci *lucrum cessans* od pojęcia szkody ewentualnej (wykładnia przepisu art. 361 § 1 k.c.), innymi słowy, jaki stopień prawdopodobieństwa wystąpienia szkody należy uznać

za kryterium stanowiące dystynkcję pomiędzy pojęciem szkody w postaci *lucrum cessans* a szkody ewentualnej;

2. czy okoliczność, że we wcześniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego uznano, że postanowienia porozumienia zbiorowego w sprawie gwarancji socjalnych, pracowniczych i związkowych zawartego w procesie prywatyzacji pośredniej na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 1 i la oraz art. 31a-35 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych pomiędzy związkami zawodowymi działającymi u pracodawcy a spółką handlową, która po nabyciu akcji stała się spółką dominującą nad spółką zależną będącą pracodawcą, są przepisami prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p., stoi na przeszkodzie uznaniu, że do pakietów gwarancji socjalnych zastosowanie znajduje konstrukcja umowy na rzecz osoby trzeciej?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, zagadnienie prawne ma charakter istotny, jeżeli jego rozstrzygnięcie ma znaczenie zarówno dla ukierunkowania praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy. Musi zatem zostać sformułowane w sposób ogólny, ale jednocześnie znajdować oparcie w okolicznościach faktycznych ustalonych przez sądy powszechne orzekające w sprawie. Ponadto przedstawione zagadnienie prawne należy poprzeć argumentami z dotychczasowego orzecznictwa oraz z piśmiennictwa (zob. np. postanowienia SN z dnia 20 grudnia 2023 r., I CSK 6296/22; z dnia 30 listopada 2023 r., I CSK 3476/22; z dnia 25 października 2023 r., I CSK 2968/23; z dnia 11 października 2023 r., I USK 65/23; z dnia 22 sierpnia 2023 r., I CSK 6841/22).

Rozstrzygnięcie zagadnień przedstawionych przez pozwaną nie miałoby bezpośredniego wpływu na orzeczenie w tej sprawie. Zasądzone roszczenia powodów zostały bowiem wyliczone zgodnie z procentowymi kwotami bonifikat przewidzianych w badanym w sprawie pakcie pracowniczym. Na żadnym etapie sprawy rozważaniom nie podlegała kwestia wyliczenia szkody w postaci *lucrum cessans*. Również charakter pakietów zawieranych z pracownikami nie ma znaczenia w sprawie, wobec wyraźnego odtworzenia treści zobowiązania podjętego przez skarżącą w stosunku do pracowników i emerytowanych

pracowników swojej poprzedniczki prawnej. Należy również wskazać, że niespełnianie przez przedstawione problemy prawne wymagań stawianych istotnemu zagadnieniu prawnemu jako przyczynie uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania zostało już przesądzone przez Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 31 marca 2022 r., I CSK 125/22 oraz z dnia 15 grudnia 2016 r., I CSK 323/16.

Również argumenty przedstawione przez powodów nie uzasadniają przyjęcia ich skarg do rozpoznania. Stanowią one bowiem niedopuszczalną polemikę z ustaleniami faktycznymi przyjętymi przez Sąd II instancji. Kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje natomiast powtórnej oceny ustaleń poczynionych w sprawie (art. 398³ § 3 k.p.c. i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Skuteczne przedstawienie argumentacji dotyczącej oczywistej zasadności składanej skargi powinno natomiast mieścić się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie można więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać się na faktach innych niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z dnia 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z dnia 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z dnia 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z dnia 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z dnia 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Dodatkowo należy wskazać, że rozstrzygnięcie wątpliwości wskazanych w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda P. R. nie przyniosłoby temu skarżącemu oczekiwanego rezultatu, zważywszy na to, że podstawą oddalenia jego powództwa a następnie apelacji był przede wszystkim brak wykazania własnego statusu skarżącego jako najemcy lokalu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 102 k.p.c.

[SOP]

(r.g.)

